

اولویت‌بندی معیارهای تأثیرگذار بر بازدارندگی فساد اداری با اتکا به رهنمودهای اسلامی

سیدمهدی الوانی^۱، وجه‌الله قربانی‌زاده^۲، مهدی اسلام‌پناه^۳

چکیده: تحقیق حاضر با هدف رتبه‌بندی معیارهای تأثیرگذار بر بازدارندگی فساد اداری با اتکا به رهنمودهای اسلامی اجرا شده است. روش تحقیق به کارگرفته شده آمیخته (کیفی - کمی) از نوع اکتشافی است. جامعه آماری شامل ۵۵ نفر از متخصصان و کارشناسان پیشگیری از تحالف‌های اداری وزارت صنعت، معدن و تجارت بودند. نمونه آماری شامل ۳۰ نفر از متخصصان و خبرگان حوزوی و همچنین کارشناسان و متخصصان تحالف‌های اداری وزارت صنعت، معدن و تجارت بودند که به صورت تصادفی انتخاب شدند. روش تعیین معیارهای زیرمعیارهای تأثیرگذار بر فساد به صورت کیفی و با استفاده از تحلیل مضمون مصائب‌های عمیق نیمه ساختاریافته با خبرگان و کتاب نهج‌البلاغه، انجام گرفت. معیارها و زیرمعیارهای تعیین شده با استفاده از ماتریس مقایسه‌های زوجی و به کمک تکنیک تحلیل سلسه‌مراتبی AHP اولویت‌بندی شدند. معیارهای اصلی به ترتیب اولویت سطوح تعالیٰ بخشی، پیشگیری و مواجهه (درمان) بودند و زیرمعیارها نیز به ترتیب اولویت تعالیٰ بخش فضایل اخلاقی و معنوی (۰/۳۶۵)، سازوکارهای نظارتی و ارزشیابی (۰/۲۷۰)، مردمداری و حسن معاشرت اجتماعی (۰/۱۳۴)، سازوکارهای گرینشی - تخصصی (۰/۰۸۱)، پرهیز از ویژه‌خواهی (۰/۰۶۳)، سازوکارهای ساختاری (۰/۰۶۰) و سازوکارهای حل کننده (۰/۰۲۷) تشخیص داده شدند.

واژه‌های کلیدی: تعالیٰ بخشی، رهنمودهای اسلامی، فساد اداری، مدیریت اسلامی، نهج‌البلاغه.

۱. استاد گروه مدیریت، دانشکده مدیریت و حسابداری، دانشگاه علامه طباطبائی، تهران، ایران

۲. دانشیار گروه مدیریت دولتی، دانشکده مدیریت و حسابداری، دانشگاه علامه طباطبائی، تهران، ایران

۳. دانشجوی دکتری مدیریت منابع انسانی، دانشکده مدیریت و حسابداری، دانشگاه علامه طباطبائی، تهران، ایران

تاریخ دریافت مقاله: ۱۳۹۵/۱۲/۰۲

تاریخ پذیرش نهایی مقاله: ۱۳۹۶/۰۳/۰۸

نویسنده مسئول مقاله: سیدمهدی الوانی

E-mail: Dr.eslampanah@chmail.ir

مقدمه

یکی از مهم‌ترین مسائلی که زمینه‌ساز بروز مشکلات فراوان در کلیه کشورهای جهان شده است، فساد اداری و آلوده‌شدن کارگزاران و کارکنان اداری سازمان‌های مختلف به کارهای خلاف و استفاده غیرقانونی آنها از مقام و اختیارات اداری خویش برای منافع شخصی است. فساد اداری اپیدمی جهانی است و تقریباً در همه کشورهای جهان رواج دارد. البته درجه فساد در کشورها و جوامع گوناگون، مختلف است، ولی همه کشورها به‌نوعی با این مشکل روبه‌رو هستند (شولتز و هارتینیان، ۲۰۱۵).

فساد مسئله‌ای است که در تمام ادوار گریبان‌گیر دستگاه‌ها و سازمان‌ها بوده و هسته اندیشه بسیاری از دانشمندان و متفکران سیاسی را تشکیل داده است. فساد اداری نیز به عنوان یکی از عمومی‌ترین اشکال فساد پدیده‌ای است که نه به زمان خاصی تعلق دارد و نه مربوط به جامعه خاصی می‌شود (مباکو، ۲۰۰۸).

در نتیجه فساد، اغلب چیزی نقض می‌شود که ممکن است یک اصل، رویه یا شیوه اخلاقی، قانونی یا مقررات اداری باشد. اگرچه تعاریف مختلف و زیادی از فساد ارائه شده، وجه مشترک تمام تعریف‌ها این است که در محیط فاسد، حقوق اجتماعی، اقتصادی و سیاسی شهروندان نادیده گرفته می‌شود یا حق مسلم فرد یا گروهی به‌آسانی پایمال شده یا به ناحق به دیگری یا دیگران واگذار می‌شود. همچنین برخی از جنبه‌های رفتاری فساد نسبی بوده و مرتبط با نظام ارزشی هر جامعه یا سازمان است. بنابراین، رفتار یا عملکردی که در یک جامعه فساد تلقی می‌شود، ممکن است در جامعه دیگری کاملاً عادی و طبیعی به نظر برسد. به علاوه، شمول فساد بیشتر متوجه دستگاه‌های دولتی است (شولتز و خاچیک، ۲۰۱۵).

پیشینه نظری

فساد را می‌توان به‌اندازه معنا و نتایج آن تیره و تار و خوف‌انگیز نامید، چنان که طومار هستی و حیات آدمی و عالمی را همیشه در معرض چالش و تنش بزرگ قرار داده و تقریباً در همه فرهنگ‌ها و افراد مذمت، ملامت و سرزنش شده است. با این حال روز به روز بر دامنه آن افزوده شده است. متأسفانه تربیت بد و بی‌قیدی برخی افراد موجب تشدید و علنی شدن جنبه‌های گوناگونی از فساد شده که امروز دیگر نمی‌توان آن را به مسائل خانوادگی، شخصی و اخلاقی منحصر کرد. نتایج این پدیده ویرانگر امروز، از نهانخانه اسرار شخصی افراد بیرون آمده و حوزه‌های مختلف حیات اجتماعی و اقتصادی جوامع بشری را به تهدید کشانده است (فرج‌پور، ۱۳۸۱).

فساد اداری که یکی از شکل‌های انحراف اجتماعی است و از لحاظ تقسیم‌بندی انحرافات، ذیل انحرافات سازمانی یقه‌سفیدان قرار می‌گیرد (ساترلنده، ۱۹۴۹)، در مجموع به رفتاری اطلاق می‌شود که در آن فرد برای تحقق منافع خصوصی خود و دستیابی به رفاه بیشتر یا موقعیت بهتر، خارج از چارچوب رسمی وظایف یک نقش دولتی عمل می‌کند (اسکات، ۱۹۷۲). مباکو (۲۰۰۸) فساد اداری را استفاده نادرست از منابع عمومی برای کسب منافع شخصی تعریف می‌کند (مباکو، ۲۰۰۸). آلتراز (۲۰۰۶) نیز، فساد اداری را انحراف از انجام وظایف رسمی در اداره‌های دولتی می‌داند که هدف نهایی آن رسیدن به رفاه شخصی بهدلیل خویشتن پرستی است. علی‌رغم اینکه در اغلب جوامع فساد اداری وجود دارد، می‌توان آن را محصول و نتیجهٔ شرایط خاص فرهنگی و اجتماعی دانست (مباکو، ۲۰۰۸).

رهبر انقلاب اسلامی، حضرت آیت‌الله خامنه‌ای (مدالظله‌العالی)، همواره در سخنان خود به جلوگیری از فسادهای اداری و اقتصادی اشاره می‌کنند. ایشان در مفاد فرمان هشت‌ماده‌ای اظهار می‌دارند که از رفتارهای شعاراتی و تبلیغاتی بپرهیزند و به‌گونه‌ای رفتار کنند که عملکرد آنها دستاوردهای عملی و عینی داشته باشد و در بحث مبارزه با فساد به‌سراغ سرشاخه‌ها و مهره‌های اصلی بروند. ایشان تأکید کردن، با این مفصل مهم و حیاتی نباید به‌گونهٔ شعاراتی تبلیغاتی و تظاهر‌گونه رفتار شود و به‌جای تبلیغات باید آثار و برکات عمل مشهود شود (مقام معظم رهبری، فرمان هشت‌ماده‌ای، ۱۳۸۰).

مشکل اصلی این است که ساختار و الگوی ویژه‌ای برای مبارزه با مفاسد اقتصادی و اداری نداریم و کار ویژه هیچ دستگاهی مبارزه با مفاسد نیست (ابوالقاسمی و قهرمانی، ۱۳۹۴). نبود الگوی مستقل مبارزه با فساد اداری با تأکید بر رهنمودهای اسلامی و به‌خصوص نهج‌البلاغه در راستای بازدارندگی (پیشگیری و درمان) کاملاً مشهود به نظر می‌رسد. یک مدیریت هوشمند نیز برای مبارزه با مفاسد لازم است، زیرا فقط برخورد و اقدام، کافی نیست و پیشگیری نیز لازم است و قبل از گسترش فساد، باید جلوی آن را گرفت.

مهار و کنترل فساد اداری زمانی مشخص می‌شود که پیامدهای ناشی از فساد را بررسی کرده و آمار مشخصی از آثار آن داشته باشیم. برای پی بردن به اهمیت تحقیق دربارهٔ فساد اداری به برخی از پیامدهای فساد که به سازمان‌های دولتی ایران آسیب جدی وارد کرده، اشاره می‌شود.

- فساد اداری با تضعیف انگیزه‌ها موجب زیان‌های اجتماعی، با تضعیف نهادهای موجود باعث زیان‌های سیاسی و با توزیع ناعادلانهٔ منابع موجب زیان‌های اقتصادی می‌شود.
- در مواردی، اقدامات کج روانه و فسادانگیز در سازمان‌های دولتی توسط افرادی که به‌ظاهر متشرع و دیندار هستند انجام شده و اعمال این افراد، به‌طور مستقیم به

سوءاستفاده از قدرت دینی ربط داده می‌شود. در نتیجه این وضعیت به اعتبار نظام دینی لطمہ وارد می‌کند (خدمتی، ۱۳۸۴).

سوءاستفاده از اداره و امکانات سازمان‌های دولتی برای رسیدن به نتایج غیراداری موجب مشکلات اقتصادی، فقر، تخریب مشروعیت حکومت و حاکمیت قانون، کاهش احترام به قانون اساسی، افزایش رقابت و از بین رفتن شفافیت و حساب‌پس‌دهی^۱ می‌شود. کچ‌روی، توسعه را خشی، دموکراسی را زایل و فرصت‌های تلاش مفید افراد، مؤسسه‌ها و سازمان‌های دولتی را کاهش می‌دهد (معدنچیان، ۱۳۸۲).

در حقیقت، این ناهنجاری‌ها به معرض جهانی تبدیل شده‌اند؛ گویی اختلال‌های رفتاری و ناهنجاری‌های اخلاق اجتماعی در همه جا وجود دارد و فقط شدت و ضعف آنهاست که از منطقه‌ای به منطقه دیگر تفاوت می‌کند (ابروش، ۱۳۹۳).

در نظام جمهوری اسلامی ایران، مبارزه با فساد اداری و فساد اقتصادی و سوءاستفاده از امکاناتی که قدرت در اختیار افراد می‌گذارد، اعم از سوءاستفاده مالی و سیاسی، از اصول انقلاب است و باید رعایت شود. مبارزه با فساد، موضوعی اصلی و اساسی است. فساد اقتصادی در دستگاه‌های دولتی موجب می‌شود که سود همه تلاش‌های انجام‌شده در راستای پیشرفت و تولید ثروت عمومی برای رفاه مردم، به جیب عده‌ای مفت‌خور و سوءاستفاده‌گر سرازیر شود، از این رو مبارزه با فساد، جدی است (مقام معظم رهبری، ۱۳۸۵).

با توجه به اعتبار سنت نبوی و علوی و شأن والای این بزرگواران در هدایت جامعه اسلامی، منابع تاریخی و روایی شیعه و اهل سنت حاکی از آن است که اصحاب پیامبر خدا (ص) و معصومان (علیهم السلام) در پرتو اعتقاد به عصمت ایشان و سفارش‌های مؤکد در آیات قرآن به پیروی از آنها، در ثبت و ضبط اعمال و رفتار پیشوایان دینی بسیار کوشیده‌اند. هدف اصلی آنها، پایه‌گذاری اصولی برای الهام‌گیری و الگوپذیری سایر نسل‌ها در تحقق جامعه آرمانی و گسترش عدل و داد و رشد و تعالی حقیقی انسان بوده است. برای آن که تحلیل و ارزیابی و بهره‌برداری از سیره نبوی و علوی به کمک منابع تاریخی و روایی آسان‌تر انجام شود، بهتر است سیره آنها، بر اساس ساحت‌های رفتاری و گفتاری آنها دسته‌بندی شود (حسنی و شمس، ۱۳۹۱). بی‌شک، پیروی و الگوپذیری از اسوه‌های حسنی و هماهنگ‌کردن خوی و منش اجتماعی انسان با سیره پیشوایان دینی لازم و ضروری است. از این رو، برآئیم تا با نگاهی نو به سیره رسول خدا (ص) و امام علی (ع)، شیوه‌های گوناگون رفتاری آن بزرگواران را در برخورد با ناهنجاری‌های اخلاق اجتماعی (فساد اداری) که جامعه نبوی و علوی و نیز جامعه کنونی را گرفتار کرده است، مطالعه

کنیم. در واقع، پیروی عملی از سیره پیشوایان دینی، سریع‌ترین، راهبردی‌ترین و کم‌خطاطرین شیوه برای رویارویی با ناهنجاری‌هایی است که امنیت و سلامت روابط انسانی و اجتماعی را تهدید کرده و اشرار را بر سرنوشت جامعه مسلط می‌کند (احمدی، ۱۳۹۴).

پیشینهٔ تجربی

شیخی (۱۳۹۰) در پژوهشی به بررسی عوامل مؤثر بر سلامت نظام اداری و رشد ارزش‌های اخلاقی پرداخت. نتایج حاکی از آن بود که سلامت نظام اداری و رشد ارزش‌های اخلاقی در آن، از یک سو تحت تأثیر مبانی هستی‌شناختی و انسان‌شناختی حاکم بر باورهای افراد سازمانی است و از سوی دیگر تحت تأثیر عوامل سه‌گانه ارزشی، درون‌سازمانی و برون‌سازمانی است. محمدی و گل روی (۱۳۹۲) در تحقیقی به مؤلفه‌های اخلاق حرفة‌ای در سازمان با الگو گرفتن از مبانی دینی پرداختند که مهم‌ترین مؤلفه‌ها در این راستا رازداری، امانتداری، فروتنی در برابر دیگران، رعایت حق دیگران، صداقت، مسئولیت‌پذیری، دادورزی، شفافیت، وفاداری، صبر و بردباری، میانه‌روی و اعتدال و شهامت در رأی شناخته شدند. خسروآبادی و رضایی‌منش (۱۳۹۴) به بررسی و طراحی الگوی تصمیم‌گیری اخلاقی مدیران مبتنی بر آموزه‌های نهج‌البلاغه پرداختند. نتایج حاکی از این بود که اگر فرد تصمیم‌گیرنده اهل مشورت و همفکری باشد، احتمال اتخاذ تصمیم‌های اخلاقی توسط وی بسیار بیشتر خواهد شد. حسنی و شمس (۱۳۹۱) در پژوهشی به بررسی راهکارهای مبارزه با فساد اداری بر اساس ارزش‌های اسلامی پرداختند. نتایج نشان داد که انحصارگرایی، عدم پاسخگویی، نبود شایسته‌سالاری در گزینش‌ها، مسئولیت‌نپذیری اجتماعی در شهروندان و شفافیت‌بودن نظام اداری، عوامل کلولاگاهی فساد اداری هستند.

خوشبختانه فضای معنوی نظام جمهوری اسلامی، بهدلیل هنجارها و ارزش‌های دینی و ملی، با نظام‌های مادی سایر کشورها تفاوت اساسی دارد. با این حال، مطابق بررسی عملکرد دستگاه‌ها و گزارش‌های شفافیت، این بحث همچنان به عنوان شاخص مهم، هر چند ضعیف و نادر، در مباحث مریوط به نظام اداری و مالی کشور وجود دارد و بهتر است تا پاکسازی کامل آن، مسئولان و کارگزاران نظام در هر گونه برنامه‌ریزی و اقدام جدی به آن توجه کنند (کیا، ۱۳۸۹).

اهمیت پرداختن به مقولهٔ فساد اداری با توجه به اسلامی بودن نظام جمهوری اسلامی ایران باید در چارچوب رهنمودهای اسلامی انجام گیرد و زمانی می‌توان بیشترین بازخورد را گرفت که استفاده از رهنمودهای مقدس اسلامی به‌خصوص کتاب فاخر نهج‌البلاغه، در چارچوب رویکردهای مدیریتی نظام انجام شود.

در این تحقیق تلاش می‌شود با استفاده از رهنمودهای اسلامی و کتاب نهج‌البلاغه، ضمن شناسایی معیارها و مؤلفه‌های تأثیرگذار در بازدارندگی فساد اداری، رتبه‌بندی انجام گیرد تا در حد امکان برای پیشگیری از بروز فسادهای اداری، شرایطی مهیا شود.

روش‌شناسی پژوهش

روش تحقیق به کارگرفته شده آمیخته کیفی - کمی از نوع اکتشافی است. در بخش کیفی، از روش‌شناسی کیفی تحلیل مضمون در رهنمودهای دینی برگرفته از روش‌شناسی در نهج‌البلاغه دکتر دلشداد تهرانی استفاده شد. در روش کمی به کمک تحلیل سلسله‌مراتبی AHP به رتبه‌بندی معیارها پرداخته شد.

جدول ۱. مراحل اجرای بخش کیفی تحقیق با بهره‌گیری از روش‌شناسی در نهج‌البلاغه

ردیف	روش‌شناسی در نهج‌البلاغه
۱	انتخاب موضوع
۲	طرح مسئله
۳	تعیین واژه‌های کلیدی
۴	مأخذ‌شناسی
۵	فیش‌برداری تمامی مطالب مرتبط با موضوع
۶	دسته‌بندی فیش‌ها به موضوع اصلی، موضوع فرعی و جزئی
۷	ترسیم نمودار درختی
۸	تطبیق و مقایسه مطالب فیش‌شده
۹	ارزیابی و استدلال فیش‌های دسته‌بندی شده
۱۰	تنظيم مطالب و نگارش
۱۱	ارجاع‌نویسی
۱۲	تنظيم نهایی

دلشاد تهرانی (۱۳۹۵)

جامعه آماری شامل ۵۵ نفر از متخصصان و کارشناسان پیشگیری از تخلف‌های اداری وزارت صنعت، معدن و تجارت بودند. برای تعیین حجم نمونه آماری، از روش نمونه‌گیری هدفمند

استفاده شد. نمونه آماری شامل ۳۰ نفر از کارشناسان و متخصصان تخلف‌های اداری وزارت صنعت، معدن و تجارت است که دارای مقطع کارشناسی ارشد به بالا با حداقل ۱۰ سال سابقه کار اجرایی هستند.

جدول ۲. حجم جامعه و نمونه آماری

ارکان ستادی	حجم جامعه مادر	درصد	حجم نمونه
حوزه کمیته مبارزه با تخلف‌های اداری	۲۹	۳۷	۱۴
حوزه ارزیابی عملکرد و پاسخگویی به شکایت‌ها	۱۴	۱۸	۱۰
شورای امر به معروف و نهی از منکر	۱۲	۱۵	۶
جمع	۵۵	۱۰۰	۳۰

برای تعیین معیارها و زیرمعیارهای مؤثر در بازدارندگی فساد اداری، از نظر ۱۰ متخصص و خبره حوزوی (کسانی که به درجه اجتهداد فقهی (خبرگی) در مقام دینی نائل شده‌اند، توانایی استنباط علوم دینی را دارند، در زمینه علوم دینی صاحب نظرند و دارای تخصص اجتهداد هستند) بهره برده شده است.

روش تعیین معیارها و زیرمعیارها به صورت کیفی و با استفاده از مصاحبه‌های عمیق نیمه ساختاریافته با خبرگان و متخصصان و همچنین بهره‌گیری از کتاب ارزشمند نهج البلاغه بود که حاصل آن دسته‌بندی رهنمودهای اسلامی و بهخصوص نهج البلاغه در سه سطح تعالی‌بخشی، پیشگیری و مواجهه (درمان) و تعیین ۷ معیار اصلی و ۴۰ زیرمعیار بود. با استفاده از روش تحلیل مضمون و استفاده از نرم‌افزار MAXQDA، رهنمودهای عملی نهج البلاغه با رعایت اصل ارجاع‌نویسی استخراج شد. در مرحله بعد به بررسی مؤلفه‌های فهرست شده با بهره‌گیری از نظر متخصصان و خبرگان حوزوی و رعایت اصل پدیده اشتراک لفظی و چندمعنایی (معناشناسی) ایزوتسو، پرداخته شد و با استفاده از مقایسه مداوم شاخصه‌ها، در هر سه حوزه تعالی‌بخشی، پیشگیری و درمان، توافق بر سر اهم شاخصه‌ها صورت گرفت و مؤلفه‌ها و گزاره‌های مشابه و همخوان، تلخیص شده و در گزاره‌های مجلد دسته‌بندی شدند.

شکل ۱. فرایند تحلیل سلسله‌مراتبی AHP

یافته‌های پژوهش

داده‌ها بر اساس معیارها و زیرمعیارهای به دست آمدند و بر اساس تکنیک تحلیل سلسله‌مراتبی (AHP) رتبه‌بندی شدند.

جدول ۳. معیارها و زیرمعیارهای اصلی حاصل از تحلیل مضمون

نام	زیرمعیارها	معیارها	نام
S11	۱. برخوردار بودن از تقاو و خدابرستی	تعالی بخش فضایی اخلاقی و معنوی	C1
S12	۲. خودسازی و پرهیز از غور و خودپسندی		
S13	۳. توجه داشتن به تعالی اخلاقی منوی منابع انسانی		
S14	۴. به کمال رساندن کارکنان		
S21	۵. افسای هیئت مفسدان و پس گیری اموال اختلاس شده	سازو کارهای حل کننده	C2
S22	۶. برکار کردن مسئولان ناکارآمد و ناشایسته		
S23	۷. برخورد یکسان، بدون تبعیض و سریع با مرتكبان فساد		
S24	۸. مجازات افراد خطاکار		
S25	۹. امر به معروف و نهی از منکر کردن		
S31	۱۰. داشتن نظام جامع ارزشیابی عملکرد کارکنان	سازو کارهای نظارتی و ارزشیابی	C3
S32	۱۱. داشتن نظام جامع نظارتی (کنترل و بازرسی کلی و جزئی)		
S33	۱۲. نظارت و کنترل مردمی داشتن		
S34	۱۳. بهبود بخشیدن آگاهی از فرهنگ عمومی نظارت بر عملکرد مدیران		
S35	۱۴. عدالت و مساوات داشتن	مردمداری و حسن معاشرت اجتماعی	C4
S41	۱۵. حرمت نگه داشتن مردم و خوشبینی نسبت به آنان (مردمداری)		
S42	۱۶. مشارکت و بهکارگرفتن مردم در اداره حکومت		
S43	۱۷. مشورت با صالحان و نخبگان و احترام به افکار دیگران		
S51	۱۸. برقراری نظام شایسته‌سالاری در انتخاب‌ها	سازو کارهای گزینشی - تخصصی	C5
S52	۱۹. برقراری نظام شایسته‌سالاری در انتصاب‌ها		
S53	۲۰. آینده‌نگری و دوراندیشی		
S54	۲۱. جامع‌نگر بودن		
S55	۲۲. تمهد و تخصص داشتن		
S56	۲۳. امانتداری و رازداری	پرهیز از ویژه‌خواهی	C6
S57	۲۴. خلاقیت و نوآوری		
S58	۲۵. ساده‌زیستی و پرهیز از تجمل‌گرایی و اشرافی‌گری		
S61	۲۶. پرهیز از انحصارگرایی و انحصار طلبی		
S62	۲۷. طرد سخن‌چینی و چالوسی	سازو کارهای ساختاری	C7
S63	۲۸. پرهیز از اعطای امتیازهای ویژه (رانت)		
S64	۲۹. پرهیز از رابطه‌مداری		
S71	۳۰. شفاف‌سازی قوانین و مقررات اداری و ضابطه‌مداری		
S72	۳۱. تأمین کردن رفاه و معيشت کارکنان		
S73	۳۲. مین کردن شایستگی و اعطای پاداش		
S74	۳۳. از صلاحیت متناسب با مسئولیت برخوردار بودن		
S75	۳۴. پاسخگو بودن و تعهد داشتن در قبال فعالیت و مسئولیت		
S76	۳۵. اصلاح کردن نگرش مدیران نسبت به مسئولیت		
S77	۳۶. رویکرد سیستمی داشتن به امور		
S78	۳۷. امنیت‌سازی شغلی (نامه ۵۳)		
S79	۳۸. نظم و انضباط کاری داشتن		
S710	۳۹. داشتن وجدان کاری		
S711	۴۰. آموزش دادن و ارتقای مستمر دانش و معرفت سازمانی		

جدول ۴. نمونه‌هایی از عبارات نهجهای البلاعه که مضمون‌ها از آنها مستخرج شده‌اند

معیارها	زیرمعیارها	مرجع	عبارات نهجهای البلاعه
برخورداری از تقوا و خدای پرستی	خطبہ ۱۵۷		اعلموا عباد اللہِ أَنَّ التَّقْویَ دَارُ حُصْنٍ عَزِيزٍ وَالْفُجُورَ دَارُ حُصْنٍ ذَلِيلٍ لَا يَمْنَعُ أَهْلَهُ وَ لَا يُخْرِجُ مِنْ لَجَائِلِهِ؛ إِلَّا وَ بِالتَّقْوَىٰ قُطْلَعُ حُمَّةُ الْحَطَابِيَا وَ بِالْيَقِينِ تُدْرِكُ الْأَيَّاتُ الْفُصُوْيِ - .
	نامه ۴۷		أُوصِيْكُمَا بِتَقْوَىِ اللَّهِ وَ إِلَّا تَبْغِيَا الدُّنْيَا وَ إِنْ بَعْتَكُمَا وَ لَا تَأْسِفَا عَلَى شَيْءٍ مِنْهَا رُؤْيَ عَنْكُمَا وَ قُولُوا بِالْحَقِّ وَ اعْمَلُوا لِلأَجْرِ وَ كُوْنُوا لِلظَّالِمِ حَصْمًا وَ لِلْمُظْلُومِ عَوْنًا
	خطبہ ۷۶		جَعَلَ الصَّابِرَ مَطْيَّةً نَجَاهِيَ وَ التَّقْوَىٰ عُدَّةً وَ فَاتِيَ
خودسازی و پرهیز از غرور و خودپسندی	حکمت ۴۶		سَيِّئَهُ تَسْوُكُ، خَيْرٌ عِنْدَ اللَّهِ مِنْ حَسْنَةٍ تَعْجِبُكُ
	نامه ۶۹		احذِرْ كُلَّ عَمَلٍ بِرِضَاهِ صَاحِبِهِ لِنَفْسِهِ، وَ يُكَرِّهَ لِعَامِهِ الْمُسْلِمِينَ.
	نامه ۵۳		إِنَّ اللَّهَ يَذَلِّ كُلَّ جَبَارٍ، وَ يُهْمِنْ كُلَّ مُخْتَالٍ.
	نامه ۵۳		إِيَّاكَ وَ الْأَعْجَابَ بِنَفْسِكَ، وَ التَّقْهَ بِمَا يَعْجِبُكَ مِنْهَا، وَ حُبُّ الْأَطْرَاءِ، فَإِنَّ ذَلِكَ مِنْ أَوْقَنْ فُرَصِ الشَّيْطَانِ فِي نَفْسِهِ لِيَمْحِقَ مَا يَكُونُ مِنْ أَحْسَانِ الْمُحْسِنِينَ.
	حکمت ۳۹۸		ضَعَ فَخْرَكَ، وَ اخْطُطْ كَبِيرَكَ، وَ اذْكُرْ قَبْرَكَ
توجه به تعالى اخلاقی معنوی منابع انسانی	خطبہ ۱۹۰		تَعَاهَدُوا أَمْرَاصْلَاهِ، وَ حَافِظُوا عَلَيْهَا، وَ اسْتَثْرِبُوا مِنْهَا وَ تَقْرِبُوا بِهَا، فَإِنَّهَا كَانَتْ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ كِتَابًا مَوْفُوتًا.
	حکمت ۷۳		مَنْ نَصَبَ نَفْسَهُ لِلنَّاسِ امَّا فَلَيَنْدَأْ بِتَعْلِيمِ نَفْسِهِ قَبْلَ تَعْلِيمِ غَيْرِهِ وَ لِيَكُنْ تَادِيهِ يُسِيرَتِهِ قَبْلَ تَادِيهِ يُلْسَانِهِ وَ مُعَلِّمُ نَفْسِهِ وَ مُؤْدِيَهَا أَحَقُّ بِالْإِجْالِ مِنْ مُعَلِّمِ النَّاسِ وَ مُؤْدِيِّهِمْ.
	حکمت ۴۶۰		الْجَلْمُ وَ الْأَنَاهُ تَوَأْمَانُ، يُنْتَجُهُمَا عُلُوُ الْهِمَمُ.
به کمال رساندن کارکنان	نامه ۳۱		أَخِي قَلْبِكَ بِالْمَوْعِظَةِ، وَ أَمْتَهُ بِالزَّهَادَةِ، وَ قَوْهُ بِالْيَقِينِ، وَ نُورَهُ بِالْحِكْمَةِ، وَ دَلَّهُ بِذِكْرِ الْمَوْتِ
	خطبہ ۱۷۶		ثُمَّ إِيَّاكَمْ وَ تَهْرِيغُ الْأَخْلَاقِ وَ تَشْرِيفُهَا، وَاجْعَلُوا الْلَّسَانَ وَاحِدًا

تفاصلی پژوهش فضایل اخلاقی و معنوی

برای انجام تحلیل سلسه‌مراتبی، نخست معیارهای اصلی بر اساس هدف به صورت زوجی مقایسه شدند. روش AHP رویی برای رتبه‌بندی است و رتبه‌بندی در این تکنیک بر اساس

مقایسه‌های زوجی انجام می‌گیرد. مقایسه زوجی بسیار ساده است و تمام عناصر هر خوشه باید به صورت دو به دو مقایسه شوند. اگر در یک خوشه n عنصر وجود داشته باشد $\frac{n(n-1)}{2}$ مقایسه انجام خواهد گرفت. چون ۷ معیار وجود دارد بنابراین تعداد مقایسه‌های انجام شده برابر است با:

$$\frac{n(n-1)}{2} = \frac{7(7-1)}{2} = 21$$

بنابراین از دیدگاه گروهی از خبرگان، ۲۱ مقایسه زوجی انجام گرفت و با استفاده از تکنیک میانگین هندسی، دیدگاه خبرگان تجمیع شد. ماتریس مقایسه زوجی حاصل از تجمیع دیدگاه خبرگان در جدول ۵ ارائه شده است. به منظور رتبه‌بندی معیارها و زیرمعیارها از نظر ۳۰ تن از خبرگان استفاده شد.

جدول ۵. ماتریس مقایسه زوجی معیارهای اصلی

۱	۲	۳	۴	۵	۶	۷	عوامل مؤثر بر بازدارندگی از فساد اداری
۱	۱/۴۵۲۱	۱/۷۸۶	۱/۰۱۱	۴/۹۳۰	۵/۱۳۴	۴/۰۰۵	۱. تعالی‌بخشی فضایل اخلاقی و معنوی
۱		۰/۱۹۰	۰/۱۸۸	۰/۱۶۲	۰/۱۵۵	۰/۲۲۳	۲. سازوکارهای حل کننده
۱			۲/۰۰	۵/۰۳۶	۳/۶۵۲	۴/۶۳۳	۳. سازوکارهای ناظارتی و ارزشیابی
۱				۲/۴۲۲	۱/۳۴۵	۱/۵۰۰	۴. مردمداری و حسن معاشرت اجتماعی
۱					۴/۴۴۰	۱/۶۴۹	۵. سازوکارهای گزینشی - تخصصی
۱						۱/۷۳۴	۶. پرهیز از ویژه‌خواهی
۱							۷. سازوکارهای ساختاری

با تقسیم میانگین هندسی هر سطر بر مجموع میانگین هندسی سطراها مقدار وزن نرمال به دست می‌آید که به آن بردار ویژه نیز گفته می‌شود. خلاصه این نتایج در جدول ۶ آمده است. بر اساس نتایج مندرج در این جدول، از بین معیارهای اصلی پژوهش، معیار تعالی‌بخشی فضایل اخلاقی و معنوی از سطح تعالی‌بخشی با وزن نرمال شده ۰/۳۶۵ بیشترین اولویت را دارد. اولویت‌بندی سایر معیارهای اصلی پژوهش نیز به این ترتیب است: سازوکارهای ناظارتی و ارزشیابی از سطح پیشگیری با وزن نرمال ۰/۲۷۰، مردمداری و حسن معاشرت اجتماعی از سطح پیشگیری با وزن نرمال ۰/۱۳۴، سازوکارهای گزینشی - تخصصی از سطح پیشگیری با وزن نرمال ۰/۰۸۱، پرهیز از ویژه‌خواهی در سطح پیشگیری با وزن نرمال ۰/۰۶۳، سازوکارهای ساختاری از سطح پیشگیری با وزن نرمال ۰/۰۶۰ و سازوکارهای حل کننده در سطح مواجهه با

وزن نرمال ۰/۰۲۷. بنابراین تعالی‌بخشی فضایل اخلاقی و معنوی مهم‌ترین عامل و سازوکارهای حل کننده کم‌اهمیت‌ترین عامل مؤثر در بازدارندگی از فساد با اتکا به آموزه‌های اسلامی شناسایی شدند. درصد ناسازکاری مقایسه‌های انجام شده ۰/۰۸ به دست آمده که کوچک‌تر از ۱/۰ است، بنابراین می‌توان به این مقایسه‌ها اعتماد کرد.

جدول ۶. تعیین اولویت معیارهای اصلی

عوامل مؤثر بر بازدارندگی از فساد اداری	۱	۲	۳	۴	۵	۶	۷	میانگین هندسی	بردار و وزن
۱. تعالی‌بخشی فضایل اخلاقی و معنوی	۱								۰/۳۶۵
۲. سازوکارهای حل کننده	۰/۲۲۱	۱							۰/۰۲۷
۳. سازوکارهای ناظارتی و ارزشیابی	۰/۵۶۰	۱	۵/۲۶۳		۵/۰۳۶	۳/۶۵۲	۴/۶۳۳	۳/۲۴۱	۰/۲۷۰
۴. مردم و حسن معاشرت اجتماعی	۰/۲۰۰	۱	۰/۵۰۰	۱	۳/۴۲۲	۱/۳۴۵	۱/۵۰۰	۱/۲۰۴	۰/۱۳۴
۵. سازوکارهای گرینشی - تخصصی	۰/۲۰۳	۱/۲۱	۰/۱۹۹	۰/۲۹۲	۱	۰/۴۴۰	۱/۶۴۹	۱/۷۳۲	۰/۰۸۱
۶. پرهیز از ویژه‌خواهی	۰/۱۹۵	۱/۲۴۳	۰/۲۷۴	۰/۷۴۳	۱	۰/۲۲۵	۱	۱/۷۳۴	۰/۰۶۲
۷. سازوکارهای ساختاری	۰/۲۵۰	۱	۰/۲۱۶	۰/۶۶۷	۰/۶۰۶	۰/۵۷۷	۱	۰/۵۳۵	۰/۰۶۰

مقایسه و تعیین اولویت زیرمعیارها

در گام دوم از روش AHP، مجموعه زیرمعیارهای مربوط به هر معیار به صورت زوجی در خوشة مربوط به خود مقایسه و تعیین اولویت شدند. خلاصه نتایج مقایسه زوجی زیرمعیارهای هر خوشه به تفکیک ارائه شده است.

تعیین اولویت زیرمعیارهای تعالی‌بخشی فضایل اخلاقی و معنوی در این بخش با بهره‌مندی از دیدگاه خبرگان، شش مقایسه زوجی انجام گرفت و با استفاده از تکنیک میانگین هندسی، دیدگاه خبرگان تجمعی شد. خلاصه نتایج وزن نرمال (بردار ویژه) مربوط به زیرمعیارهای تعالی‌بخشی فضایل اخلاقی و معنوی در جدول ۷ آمده است. بر اساس نتایج بردار ویژه به دست آمده از معیار اصلی تعالی‌بخشی فضایل اخلاقی و معنوی، زیرمعیار برخورداری از تقوا و خداپرستی با وزن نرمال شده ۰/۵۵۱ بیشترین اولویت را کسب کرده است. معیار بعدی زیرمعیار خودسازی و پرهیز از غرور و خودپسندی با وزن نرمال ۰/۲۴۴ است. توجه به تعالی‌اخلاقی معنوی منابع انسانی با وزن نرمال ۰/۱۲۱ در رتبه سوم قرار گرفت و از بین زیرمعیارهای معیار اصلی تعالی‌بخشی فضایل اخلاقی و معنوی، به کمال رساندن کارکنان با وزن نرمال ۰/۰۸۴ رتبه آخر (کمترین اولویت) را کسب کرد. بنابراین برخوردار بودن از تقوا و

خدایپرستی بالاهمیت‌ترین عامل و به کمال رساندن کارکنان کم‌اهمیت‌ترین عامل در معیار تعالی‌بخشی فضایل اخلاقی و معنوی شناسایی شدند. درصد ناسازگاری مقایسه‌ها $0/05$ به‌دست آمد که کوچک‌تر از $1/0$ است، بنابراین می‌توان به این مقایسه‌ها اعتماد کرد.

جدول ۷. تعیین اولویت زیرمعیارهای تعالی‌بخشی فضایل اخلاقی و معنوی

نام و نمایه	میانگین هندسی	کمال رساندن کارکنان	تجویز و تغذیه	اخلاقی معنوی منابع انسانی	جهود انسانی و پرهیز از خودپسندی	برخورداری از تقدیر و احترام	تعالی‌بخشی فضایل اخلاقی و معنوی
۰/۵۵۱	۲/۸۶۸	۶/۴۸۴	۶/۹۵۳	۱/۵۰۰	۱	۱	۱. برخورداری از تقدیر و احترام
۰/۲۴۴	۱/۲۷۱	۲/۸۰۰	۱/۴۰۰	۱	۰/۶۶۷	۰/۶۶۷	۲. خودسازی و پرهیز از غرور و خودپسندی
۰/۱۲۱	۰/۶۲۷	۱/۵۰۰	۱	۰/۷۱۴	۰/۱۴۴	۰/۱۴۴	۳. توجه به تعالی‌axon اخلاقی معنوی منابع انسانی
۰/۰۸۴	۰/۴۳۸	۱	۰/۶۶۷	۰/۳۵۷	۰/۱۵۴	۰/۱۵۴	۴. به کمال رساندن کارکنان

تعیین اولویت زیرمعیارهای سازوکارهای حل‌کننده

بنا بر $1/0$ مقایسه زوجی انجام گرفته با بهره‌مندی از دیدگاه خبرگان و متخصصان و با استفاده از تکنیک میانگین هندسی دیدگاه خبرگان تجمعی شده است. خلاصه نتایج وزن نرمال (بردار ویژه) مربوط به زیرمعیارهای ساز و کارهای حل‌کننده در جدول ۸ آمده است. همان‌طور که مشاهده می‌شود، از بین زیرمعیارهای معیار اصلی سازوکارهای حل‌کننده از سطح مواجهه (درمان) زیرمعیار افشاری هویت مفسدان و پس‌گیری اموال اختلاس شده با وزن نرمال شده $0/417$ از بیشترین اولویت برخوردار است و پس از آن به ترتیب، زیرمعیارهای برکنار کردن مسئولان ناکارآمد و ناشایسته با وزن نرمال $0/322$ ، برخورد کردن یکسان و بدون تبعیض و توأم با سرعت با مرتكبان فساد با وزن نرمال $0/133$ و مجازات کردن افراد خطاطکار با وزن نرمال $0/068$ اولویت‌های بعدی را شکل داده‌اند. همچنین زیرمعیار امر به معروف و نهی از منکر با وزن نرمال $0/060$ در رتبه آخر (کمترین اولویت) قرار گرفت. بنابراین افشاری هویت مفسدان و پس‌گیری اموال اختلاس شده با اهمیت‌ترین عامل و امر به معروف و نهی از منکر کردن کم‌اهمیت‌ترین عامل در معیار سازوکارهای حل‌کننده شناسایی شدند. درصد ناسازگاری مقایسه‌های انجام‌شده $0/0$ به‌دست آمده که کوچک‌تر از $1/0$ است، بنابراین می‌توان به این مقایسه‌ها اعتماد کرد.

جدول ۸. تعیین اولویت زیرمعیارهای سازوکارهای حل کننده

بردار ویژه	میانگین هندسی	۵	۴	۳	۲	۱	سازوکارهای حل کننده
۰/۴۱۷	۲/۸۰۷	۴/۰۵۹	۶/۲۹۹	۴/۴۷۴	۱/۵۲۳	۱	۱. افسای هویت مفسدان و پس‌گیری اموال اختلاس شده
۰/۳۲۲	۲/۱۶۲	۴/۵۱۹	۶/۲۶۹	۲/۵۳۷	۱	۰/۶۵۷	۲. برکنار کردن مسئولان ناکارآمد و ناشایسته
۰/۱۳۳	۰/۸۹۵	۴/۶۴۵	۱/۴۰۰	۱	۰/۳۹۴	۰/۲۲۴	۳. برخورد کردن یکسان و بدون تبعیض و توأم با سرعت با مرتكبان فساد
۰/۰۶۸	۰/۴۵۸	۱/۱۱۱	۱	۰/۷۱۴	۰/۱۶۰	۰/۱۵۹	۴. مجازات کردن افراد خطاکار
۰/۰۶۰	۰/۴۰۳	۱	۰/۹۰۰	۰/۲۱۵	۰/۲۲۱	۰/۲۴۶	۵. امر به معروف و نهی از منکر کردن

تعیین اولویت زیرمعیارهای سازوکارهای نظارتی و ارزشیابی

بنا بر ۱۰ مقایسه زوجی انجام گرفته با بهره‌مندی از دیدگاه خبرگان و متخصصان و با استفاده از تکنیک میانگین هندسی، دیدگاه خبرگان تجمعی شده است. خلاصه نتایج وزن نرمال (بردار ویژه) مربوط به زیرمعیارهای سازوکارهای نظارتی و ارزشیابی در جدول ۹ آمده است.

جدول ۹. تعیین اولویت زیرمعیارهای سازوکارهای نظارتی و ارزشیابی

بردار ویژه	میانگین هندسی	۵	۴	۳	۲	۱	سازوکارهای نظارتی و ارزشیابی
۰/۴۶۰	۳/۱۰۵	۶/۲۰۳	۶/۵۶۲	۴/۶۷۷	۱/۵۱۵	۱	۱. داشتن نظام جامع ارزشیابی عملکرد کارکنان
۰/۳۴۱	۱/۶۲۵	۴/۶۲۲	۲/۱۲۰	۱/۷۵۳	۱	۰/۶۶۰	۲. داشتن نظام جامع نظارتی (کنترل و بازرسی کلی و جزئی)
۰/۱۴۸	۰/۹۹۹	۶/۱۶۳	۱/۳۲۳	۱	۰/۵۷۰	۰/۲۱۴	۳. نظارت و کنترل مردمی داشتن
۰/۱۱۳	۰/۷۶۲	۴/۷۱۸	۱	۰/۷۵۶	۰/۴۷۲	۰/۱۵۲	۴. بهبود بخشیدن آگاهی از فرهنگ عمومی نظارت بر عملکرد مدیران
۰/۰۳۸	۰/۲۶۰	۱	۰/۲۱۲	۰/۱۶۲	۰/۲۱۶	۰/۱۶۱	۵. عدالت و مساوات داشتن

بر اساس بردار ویژه به دست آمده از بین زیرمعیارهای سازوکارهای نظارتی و ارزشیابی، زیرمعیار داشتن نظام جامع ارزشیابی عملکرد کارکنان با وزن نرمال شده ۰/۴۶۰ از بیشترین اولویت برخوردار است و پس از آن به ترتیب زیرمعیارهای داشتن نظام جامع نظارتی (کنترل و بازرسی کلی و جزئی) با وزن نرمال ۰/۳۴۱، نظارت و کنترل مردمی داشتن از معیار اصلی سازوکارهای نظارتی و ارزشیابی با وزن نرمال ۰/۱۴۸ و بهبود بخشیدن آگاهی از فرهنگ عمومی

نظرارت بر عملکرد مدیران با وزن نرمال $113/0$ در اولویت‌های بعدی قرار گرفتند. از بین زیر مؤلفه‌های بررسی شده در این حوزه، عدالت و مساوات داشتن با وزن نرمال $0/038$ در رتبه آخر قرار گرفت (کمترین اولویت). بنابراین داشتن نظام جامع ارزشیابی عملکرد کارکنان بالهمیت‌ترین عامل و مساوات داشتن کم‌اهمیت‌ترین عامل در معیار سازوکارهای نظارتی و ارزشیابی شناسایی شدند. درصد ناسازگاری مقایسه‌های انجام شده $0/07$ به دست آمد (کوچک‌تر از $1/0$)، بنابراین می‌توان به این مقایسه‌ها اعتماد کرد.

تعیین اولویت زیرمعیارهای مردمداری و حسن معاشرت اجتماعی

خلاصه نتایج وزن نرمال (بردار ویژه) مربوط به زیرمعیارهای مردمداری و حسن معاشرت اجتماعی، پس از سه مقایسهٔ زوجی و با استفاده از تکنیک میانگین هندسی در جدول ۱۰ آمده است. بر اساس بردار ویژه به دست آمده از زیرمعیارهای معیار اصلی، مردمداری زیرمعیار حرمت نگهداشت مردم و خوش‌بینی نسبت به آنان (مردمداری) با وزن نرمال شده $0/694$ از بیشترین اولویت برخوردار است. ترتیب اولویت‌های بعدی زیرمعیارها همراه با وزن نرمال آنها عبارت‌اند از: مشارکت و به کار گرفتن مردم در اداره حکومت با وزن نرمال $0/186$ و مشورت کردن با صالحان و نخبگان و احترام به افکار دیگران با وزن نرمال $0/120$ (کمترین اولویت). بنابراین حرمت نگهداشت مردم و خوش‌بینی نسبت به آنان (مردمداری) بالهمیت‌ترین عامل و مشورت کردن با صالحان و نخبگان و احترام به افکار دیگران کم‌اهمیت‌ترین عامل در معیار مردمداری و حسن معاشرت اجتماعی شناسایی شدند. درصد ناسازگاری مقایسه‌های انجام شده $0/05$ به دست آمد که کوچک‌تر از $1/0$ است، بنابراین می‌توان به این مقایسه‌ها اعتماد کرد.

جدول ۱۰. تعیین اولویت زیرمعیارهای مردمداری و حسن معاشرت اجتماعی

بردار ویژه	میانگین هندسی	۳	۲	۱	مردمداری و حسن معاشرت اجتماعی
$0/694$	$2/787$	$4/654$	$4/653$	۱	۱. حرمت نگهداشت مردم و خوش‌بینی نسبت به آنان (مردمداری)
$0/186$	$0/746$	$1/934$	۱	$0/215$	۲. مشارکت و به کار گرفتن مردم در اداره حکومت
$0/120$	$0/481$	۱	$0/517$	$0/215$	۳. مشورت کردن با صالحان و نخبگان و احترام به افکار دیگران

تعیین اولویت زیرمعیارهای سازوکارهای گزینشی - تخصصی

مقایسهٔ زوجی با بهره‌مندی از دیدگاه خبرگان انجام گرفت و با استفاده از تکنیک میانگین هندسی دیدگاه خبرگان تجمعی شده است. خلاصه نتایج وزن نرمال (بردار ویژه) مربوط به زیرمعیارهای مردمداری و حسن معاشرت اجتماعی در جدول ۱۱ آمده است. بر اساس نتایج بردار

ویژه به دست آمده از بین زیرمعیارهای سازوکارهای تخصصی و گزینشی، زیرمعیار برقراری نظام شایسته‌سالاری در انتخاب‌ها با وزن نرمال شده ۰/۳۶۲ از لحاظ اولویت رتبه نخست را دارد. ترتیب اولویت زیرمعیارهای دیگر به ترتیب عبارت‌اند از: برقراری نظام شایسته‌سالاری در انتصاب‌ها (وزن نرمال ۰/۲۱۰)، آینده‌نگری و دوراندیش بودن (وزن نرمال ۰/۱۲۷)، جامع‌نگر بودن (وزن نرمال ۰/۱۲۱)، تعهد و تخصص داشتن (وزن نرمال ۰/۰۹۶)، امانتدار و رازدار بودن (وزن نرمال ۰/۰۳۲) و خلاقیت و نوآوری (وزن نرمال ۰/۰۳۱). از زیرمعیارهایی که در معیار اصلی سازوکارهای گزینشی - تخصصی بررسی شد، ساده‌زیستی و پرهیز از تجمل‌گرایی و اشرافی‌گری بود که با وزن نرمال ۰/۰۲۱ از لحاظ اهمیت در رده آخر قرار گرفت. بنابراین برقراری نظام شایسته‌سالاری در انتخاب‌ها بالاهمیت‌ترین و ساده‌زیستی و پرهیز از تجمل‌گرایی و اشرافی‌گری، کم‌اهمیت‌ترین زیرمعیار شناسایی شدند. درصد ناسازگاری مقایسه‌های انجام‌شده ۰/۰۹ به دست آمد که کوچک‌تر از ۰/۱ است، بنابراین می‌توان به این مقایسه‌ها اعتماد کرد.

جدول ۱۱. تعیین اولویت زیرمعیارهای سازوکارهای گزینشی - تخصصی

۱	۲	۳	۴	۵	۶	۷	۸	۹	۱۰	۱۱	سازوکارهای گزینشی - تخصصی
۱/۰۹	۱/۹۰۹	۵/۶۷۷	۶/۲۸۷	۵/۸۷۰	۶/۲۳۸	۶/۴۰۴	۵/۵۵۵	۴/۳۴۴	۰/۳۶۲	۱	۱. برقراری نظام شایسته‌سالاری در انتخاب‌ها
۰/۵۲۴	۰/۵۲۱	۱/۳۲۱	۱/۳۴۵	۱/۱۱۴	۷/۱۶۸	۶/۵۴۱	۷/۳۵۱	۲/۵۲۳	۰/۲۱۰	۰/۵۲۴	۲. برقراری نظام شایسته‌سالاری در انتصاب‌ها
۰/۱۴۸	۰/۷۵۷	۱	۱/۱۴۵	۱/۲۳۷	۵/۶۷	۵/۷۰۹	۵/۷۰۶	۱/۵۲۳	۰/۱۲۷	۰/۱۴۸	۳. آینده‌نگری و دوراندیشی
۰/۱۵۷	۰/۷۴۳	۰/۸۷۳	۱	۱/۳۶۷	۵/۱۵۸	۵/۶۷۲	۵/۰۱۵	۱/۴۵۸	۰/۱۲۱	۰/۱۵۷	۴. جامع‌نگر بودن
۰/۱۷۰	۰/۱۶۰	۰/۱۴۰	۰/۱۷۸	۰/۸۰۸	۰/۷۳۲	۰/۸۷۷	۰/۲۳۸	۱/۱۵۱	۰/۰۹۶	۰/۱۷۰	۵. تعهد و تخصص داشتن
۰/۱۶۰	۰/۱۴۰	۰/۱۷۸	۰/۱۹۴	۰/۱۹۷	۱	۰/۸۱	۰/۵۶۷	۰/۵۷۰	۰/۱۲۷	۰/۰۹۶	۶. امانتداری و رازداری
۰/۱۵۶	۰/۱۵۳	۰/۱۷۵	۰/۱۷۶	۰/۱۷۰	۰/۶۴۷	۱	۰/۴۵۸	۰/۰۹۶	۰/۰۳۱	۰/۱۵۶	۷. خلاقیت و نوآوری
۰/۱۵۳	۰/۱۳۶	۰/۱۷۵	۰/۱۹۹	۰/۱۹۱	۰/۵۳۸	۰/۲۳۳	۱	۰/۲۹۸	۰/۰۳۱	۰/۱۵۳	۸. ساده‌زیستی و پرهیز از تجمل‌گرایی و اشرافی‌گری
۰/۱۳۶	۰/۱۵۳	۰/۱۷۵	۰/۱۹۹	۰/۱۹۱	۰/۵۳۸	۰/۲۳۳	۱	۰/۲۹۸	۰/۰۳۱	۰/۱۳۶	۹. پرهیز از ویژه‌خواهی

تعیین اولویت زیرمعیارهای پرهیز از ویژه‌خواهی

خلاصه نتایج وزن نرمال مربوط به زیرمعیارهای پرهیز از ویژه‌خواهی، پس از شش مقایسه زوجی و با استفاده از تکنیک میانگین هندسی در جدول ۱۲ آمده است. همان‌طور که مشاهده می‌شود، از بین زیرمعیارهای پرهیز از ویژه‌خواهی، زیرمعیار پرهیز از انحصارگرایی و انحصار طلبی با وزن نرمال شده ۰/۵۳۴ از بیشترین اولویت برخوردار است و پس از آن به ترتیب زیرمعیارهای

طردکردن سخنچینی و چاپلوسی با وزن نرمال $314/0$ ، پرهیز از اعطای امتیازهای ویژه (رانت) با وزن نرمال $0/89$ و پرهیز از رابطه‌مداری با وزن نرمال $0/63$ (کمترین اولویت) در رده‌های بعدی قرار دارند. بنابراین پرهیز از انحصارگرایی و انحصارطلبی بالاهمیت‌ترین عامل و پرهیز از رابطه‌مداری کم‌اهمیت‌ترین عامل در معیار پرهیز از ویژه‌خواهی شناسایی شدند. درصد ناسازگاری مقایسه‌های انجام‌شده $0/02$ به دست آمد که کوچک‌تر از $1/0$ است، بنابراین می‌توان به این مقایسه‌ها اعتماد کرد.

جدول ۱۲. تعیین اولویت زیرمعیارهای پرهیز از ویژه‌خواهی

پرهیز از ویژه‌خواهی	پرهیز از انحصارگرایی و انحصارطلبی	طردکردن سخنچینی و چاپلوسی	پرهیز از اعطای امتیازهای ویژه (رانت)	ضابطه‌مداری	وزن نرمال	وزن نرمال	وزن نرمال	وزن نرمال
۱. پرهیز از انحصارگرایی و انحصارطلبی					۱/۸۸۷	۶/۹۹۸	۴/۷۰۰	۳/۰۵۷
۲. طردکردن سخنچینی و چاپلوسی			۱		۰/۵۳۰		۱/۷۹۹	۰/۳۱۴
۳. پرهیز از اعطای امتیازهای ویژه (رانت)			۱		۰/۱۴۳	۰/۲۳۸	۱/۹۶۱	۰/۵۰۸
۴. پرهیز از رابطه‌مداری			۰/۱۵۱		۰/۲۱۳	۰/۵۱۰	۱	۰/۳۵۸
								۰/۰۶۳

تعیین اولویت زیرمعیارهای سازوکارهای ساختاری

خلاصه نتایج وزن نرمال (بردار ویژه) مربوط به زیرمعیارهای مردمداری و حسن معاشرت اجتماعی پس از ۵۵ مقایسه زوجی و با استفاده از تکنیک میانگین هندسی در جدول ۱۳ مشاهده می‌شود. زیرمعیارهایی که در بخش سازوکارهای ساختاری بررسی شد، شامل ۱۱ زیرمعیار است که بر اساس نتایج، زیرمعیار شفافسازی قوانین و مقررات اداری و ضابطه‌مداری با وزن نرمال شده $0/215$ از بیشترین اولویت برخوردار است. ترتیب اولویت زیرمعیارهای دیگر مردمداری و حسن معاشرت اجتماعی عبارت‌اند از: تأمین کردن رفاه و معیشت کارکنان (وزن نرمال $0/18$)، معین کردن شایستگی و اعطای پاداش (وزن نرمال $0/170$)، از صلاحیت مناسب با مسئولیت برخوردار بودن (وزن نرمال $0/117$)، پاسخگو بودن و تعهد داشتن در قبال فعالیت و مسئولیت (وزن نرمال $0/087$)، اصلاح نگرش مدیران نسبت به مسئولیت (وزن نرمال $0/070$)، رویکرد سیستمی داشتن به امور (وزن نرمال $0/044$)، امنیت‌سازی شغلی (وزن نرمال $0/045$)، نظام و انضباط کاری (وزن نرمال $0/027$)، وجود کاری (وزن نرمال $0/024$) و آموزش و ارتقای مستمر دانش و معرفت سازمانی (وزن نرمال $0/022$).

جدول ۱۲. تعیین اولویت زیرمعیارهای مجزا کارهای مستعد

سازوکارهای مستاختاری	بردار و وزره	میانگین هندسی	۱۱	۱۰	۹	۸	۷	۶	۵	۴	۳	۲	۱
۱. مشتفا سازی قوانین و مقررات اداری و ضربطهداری	۱/۱۵۴	۱/۱۷۴	۱/۱۷۴	۱/۱۷۴	۱/۱۷۴	۱/۱۷۴	۱/۱۷۴	۱/۱۷۴	۱/۱۷۴	۱/۱۷۴	۱/۱۷۴	۱/۱۷۴	۱
۲. نامیم کردن رفاهی و صمیمتی کارکنان	۱/۱۵۰	۱/۱۷۱	۱/۱۷۱	۱/۱۷۱	۱/۱۷۱	۱/۱۷۱	۱/۱۷۱	۱/۱۷۱	۱/۱۷۱	۱/۱۷۱	۱/۱۷۱	۱/۱۷۱	۰/۱۶۶
۳. معنی کردن شالیستگی و احتمال پلاش	۱/۱۵۲	۱/۱۷۲	۱/۱۷۲	۱/۱۷۲	۱/۱۷۲	۱/۱۷۲	۱/۱۷۲	۱/۱۷۲	۱/۱۷۲	۱/۱۷۲	۱/۱۷۲	۱/۱۷۲	۰/۱۶۵
۴. برخوردار بودن از صلاحیت مستحب با مسویت	۱/۱۷۳	۱/۱۷۳	۱/۱۷۳	۱/۱۷۳	۱/۱۷۳	۱/۱۷۳	۱/۱۷۳	۱/۱۷۳	۱/۱۷۳	۱/۱۷۳	۱/۱۷۳	۱/۱۷۳	۰/۱۶۷
۵. پاسخگو بودن و تعهد داشتن در قال فلایت و مسویت	۱/۱۷۴	۱/۱۷۴	۱/۱۷۴	۱/۱۷۴	۱/۱۷۴	۱/۱۷۴	۱/۱۷۴	۱/۱۷۴	۱/۱۷۴	۱/۱۷۴	۱/۱۷۴	۱/۱۷۴	۰/۱۶۸
۶. اصلاح کردن تکرش مدیران نسبت به مسویت	۱/۱۷۵	۱/۱۷۵	۱/۱۷۵	۱/۱۷۵	۱/۱۷۵	۱/۱۷۵	۱/۱۷۵	۱/۱۷۵	۱/۱۷۵	۱/۱۷۵	۱/۱۷۵	۱/۱۷۵	۰/۱۶۹
۷. داشتن رونکرد سیستمی به امور	۱/۱۷۶	۱/۱۷۶	۱/۱۷۶	۱/۱۷۶	۱/۱۷۶	۱/۱۷۶	۱/۱۷۶	۱/۱۷۶	۱/۱۷۶	۱/۱۷۶	۱/۱۷۶	۱/۱۷۶	۰/۱۷۰
۸. امنیت‌سازی شغلی	۱/۱۷۷	۱/۱۷۷	۱/۱۷۷	۱/۱۷۷	۱/۱۷۷	۱/۱۷۷	۱/۱۷۷	۱/۱۷۷	۱/۱۷۷	۱/۱۷۷	۱/۱۷۷	۱/۱۷۷	۰/۱۷۱
۹. داشتن نظام و انتباطا کاری	۱/۱۷۸	۱/۱۷۸	۱/۱۷۸	۱/۱۷۸	۱/۱۷۸	۱/۱۷۸	۱/۱۷۸	۱/۱۷۸	۱/۱۷۸	۱/۱۷۸	۱/۱۷۸	۱/۱۷۸	۰/۱۷۲
۱۰. داشتن روحانی کاری	۱/۱۷۹	۱/۱۷۹	۱/۱۷۹	۱/۱۷۹	۱/۱۷۹	۱/۱۷۹	۱/۱۷۹	۱/۱۷۹	۱/۱۷۹	۱/۱۷۹	۱/۱۷۹	۱/۱۷۹	۰/۱۷۳
۱۱. آموزش داشتن و ارتقای مستمر داشتن و معرفت سازمانی	۱/۱۷۩	۱/۱۷۳	۱/۱۷۳	۱/۱۷۳	۱/۱۷۳	۱/۱۷۳	۱/۱۷۳	۱/۱۷۳	۱/۱۷۳	۱/۱۷۳	۱/۱۷۳	۱/۱۷۳	۰/۱۷۴

بنابراین شفافسازی قوانین و مقررات اداری و خاصیت مداری بالاهمیت‌ترین و آموزش دادن و ارتقای مستمر دانش و معرفت سازمانی کم‌اهمیت‌ترین معیار شناسایی شدند. درصد ناسازگاری مقایسه‌های انجام‌شده $0/090$ به دست آمد که کوچک‌تر از $1/0$ است، بنابراین می‌توان به این مقایسه‌ها اعتماد کرد.

نتیجه‌گیری

با توجه به آنچه ذکر شد تحقق گزاره‌های سطح تعالی‌بخشی موجب شکل‌گیری جامعه‌ای عاری از فساد خواهد شد. با توجه به داده‌های حاصل از تحلیل سلسله‌مراتبی AHP، تعالی‌بخشی فضایل اخلاقی و معنوی، دارای رتبه و جایگاه ویژه‌ای در بازدارندگی از فساد اداری است. از اهم گزاره‌های تعالی‌بخشی می‌توان به داشتن تقوای الهی اشاره کرد. از این رو کسانی که به حد بالایی از تقوا و داشتن فضایل اخلاقی و معنوی آراسته باشند هرگز به فساد اداری آلوود نمی‌شوند. توجه به تعالی‌بخشی در منابع انسانی در سطح سازمانی نیز سبب ایجاد تعهد و تعالی در سازمان شده، از ایجاد بسترهای لازم برای بروز فساد جلوگیری می‌کند و زمینه‌ساز رشد و تعالی سازمان می‌شود. از این رو رشد و تعالی فضایل اخلاقی و معنوی در کارکنان سبب افزایش روحیه قناعت، میانه‌روی، فروتنی، عدم عیب‌جویی، بخشش و انفاق، عدم خیانت، پرهیز از اسراف و خشم، وفاداری، مشارکت کارکنان و تکریم ارباب رجوعان و شکل‌گیری جامعه‌ای ایده‌آل و عاری از فساد خواهد شد. دستیابی به این مهم در درازمدت امکان‌پذیر است، از این رو تعالی‌بخشی در زمینه راهبردهای بلندمدت در بازدارندگی از فساد اداری قرار می‌گیرد.

بعد از سطح تعالی‌بخشی فضایل اخلاقی و معنوی، حوزه پیشگیری از اهمیت و جایگاه ویژه‌ای برخوردار است که نشان از پرداختن کاربردی و عملی گزاره‌های این حوزه دارد. با توجه به اینکه دستیابی به جامعه‌ای ایده‌آل و عاری از هر گونه فساد به زمان نیاز دارد پیشگیری هدف بازدارندگی از فساد اداری، به صورت جدی در حوزه پیشگیری ارجحیت دارد تا از ایجاد زمینه‌ها و بسترهای بروز فساد جلوگیری شود. حوزه‌ای که در بازدارندگی از فساد در رهنمودهای عملی اسلامی و به خصوص نهج البلاغه سهم عمده‌ای را به خود اختصاص داده است. از بین زیرمعیارهای پیشگیری، سازوکارهای نظارتی و ارزشیابی از اولویت ویژه‌ای برخوردار است. در نظام جامع نظارتی و ارزشیابی علاوه بر نظارت و ارزشیابی‌های کلی و جزئی انجام گرفته توسط مدیران از عملکرد کارکنان، به نظارت و کنترل مردمی داشتن (آشکارا و پنهان) توجه خاصی می‌شود. نظارت عمومی که تحت عنوان امر به معروف و نهی از منکر مطرح است، نهادینه کردن مشارکت و نظارت مردمی در طراحی و پیاده‌سازی برنامه‌های پیشگیری از فساد موجب افزایش

آگاهی عمومی و اثربخشی اقدامات این حوزه می‌شود. لازمه نظارت عمومی، بهبود بخشیدن آگاهی از فرهنگ نظارت است که گزارش‌های داده شده جنبه مغرضانه یا تملق و چاپلوسی نداشته باشند. آنچه وجهه نظام جامع نظارتی و ارزشیابی در پیشگیری از فساد اداری را حساس‌تر می‌کند رعایت عدالت و مساوات بین کارکنان است. تا جایی که امام علی (ع) انگیزه خود را از پذیرفتن حکومت، برقراری قسط و عدل و امنیت و دفاع از مظلومان و ستمدیدگان و مقابله با ظالمان و ستمگران و تقسیم عادلانه بیت‌المال در میان مسلمانان و ایجاد زمینه‌های لازم برای رشد و پویایی و عزت و سربلندی جامعه اسلامی می‌داند.

آنچه در حوزه پیشگیری در اولویت دوم قرار گرفت مردمداری و حسن معاشرت اجتماعی بود. منظور از مردم داری معیارهایی چون حرمت نگه داشتن مردم و خوش‌بینی نسبت به آنان، مشارکت و به کار گرفتن مردم در اداره حکومت (مردمی‌سازی) و مشورت کردن با صالحان و نخبگان و احترام به افکار دیگران، است. جایگاهی که به جرأت می‌توان گفت ستون و تکیه‌گاه دوام حکومت است. در معنای عام، می‌توان مردمداری را با مردم بودن، برای مردم بودن، خدمتگزار مردم بودن، امانتدار مردم بودن، تقدی و رسیدگی به امور مردم، مشارکت با مردم و ... دانست. مراد از واژه مردم در مطالعه حاضر شامل عامه مردم است.

زیرمعیار سازوکارهای ساختاری نیز در پیشگیری از فساد اداری شایان اهمیت است. اهمیت هر کدام از گزاره‌های لحاظشده در این بخش محزز و قابل استناد است. به طور مثال تأمین نیازهای معیشتی کارکنان از چنان اهمیتی برخوردار است که تأثیرگذاری آن بر کسی پوشیده نیست. علت آن را نیز می‌توان در ارتقای سطح زندگی افراد جامعه پیدا کرد که به‌تبع آن هزینه زندگی نیز افزایش می‌یابد، در این اثنا عرضه به تقاضا ارجحیت ندارد و در نتیجه تورم به وجود می‌آید. به موازات افزایش نرخ تورم یا متناسب با آن به حقوق و مزایای کارکنان دولت اضافه نمی‌شود که زمینه‌ساز بروز فساد اداری است. از سایر عوامل ساختاری می‌توان به شفافسازی قوانین و مقررات اداری و ضابطه‌مداری، اصلاح کردن نگرش مدیران نسبت به مسئولیت، معین کردن شایستگی و اعطای پاداش، رویکرد سیستمی داشتن به امور، امنیتسازی شغلی، نظام و انضباط کاری داشتن، داشتن وجدان کاری و ارتقای مستمر دانش و معرفت سازمانی اشاره کرد. در مورد مؤلفه امنیتسازی شغلی دیدگاه‌های متفاوتی وجود دارد. برخی داشتن امنیت شغلی را دیگر فرصت نمی‌دانند و از این رو در ارتکاب به فساد اداری رویکردی پیشگیرانه دارند و برخی امنیت شغلی را نقطه اتکا می‌دانند و بر اساس جایگاهی که به‌دست می‌آورند مرتکب اشتباه شده و به فساد اداری می‌پردازنند. اما در هر صورت نقش پیش‌گیرانده امنیتسازی شغلی بر کسی

پوشیده نیست و آثار این عامل در کنار سایر مؤلفه‌های ساختاری مانند تأمین معیشتی کارکنان و ... مشهود است.

در بین سطوح بررسی شده، مواجهه (درمان) کم‌اهمیت‌ترین حوزه در بازدارندگی از فساد اداری را دارا بوده و در رتبه سوم قرار دارد. گزاره‌های این بخش برای بازدارندگی از فساد اداری بیشتر جنبه تنبیه، توبیخ و جريمه‌ای دارند. بین زیرمعیارهای بررسی شده در این سطح افشاری هویت مفسدان و پس‌گیری اموال اختلاس شده در رتبه نخست قرار گرفت و از دیدگاه متخصصان پرداختن به این مقوله نسبت به سایر زیرمعیارها، از اولویت بیشتری برخوردار است. متأسفانه پرداختن به این موضوع نیز تبعات زیان‌بار اجتماعی به بار می‌آورد و دیدگاه عامه مردم را نسبت به مقبولیت مدیران از بین می‌برد. برکناری مسئولان ناکارآمد در رتبه دوم قرار گرفت و سایر مؤلفه‌های برخورد کردن یکسان و بدون تبعیض و توأم با سرعت با مرتکبان فساد، مجازات کردن افراد خطاکار و امر به معروف و نهی از منکر در رده‌های بعدی قرار گرفتند. با توجه به اینکه این سری اقدامات بعد از وقوع فساد اعمال می‌شوند در بازدارندگی از فساد اداری کمترین اهمیت را دارند.

پیشنهادها

- ساده و شفافسازی قوانین حاکم بر سازمان‌ها، نهادها و بخش‌های مختلف اداری کشور در راستای پیشگیری از فساد اداری با توجه به جنبه‌های تعالی‌بخشی اخلاقی و اسلامی؛
- پیشگیری از ارتکاب به مفسده‌هایی چون ویژه‌خواهی، رابطه‌مداری و رانتخواری با اصلاح ساختار اداری سازمان‌ها، رفع بوروکراسی زائد حاکم بر آنها و سیاست‌زدایی از نظام اداری با توجه به فرهنگ دینی قالب بر جامعه؛
- پیشگیری از ارتکاب فساد اداری با اتکا به سیره عملی علوی در تقویت کارایی و اثربخشی سازمان‌ها، نهادها و وزارتاخانه‌ها از طریق بهبود کنترل‌های داخلی، برقراری سازوکارهای معتبر شکایت برای شهروندان و نیز کارکنانی که به‌واسطه امتناع از دستورهای غیرقانونی یا عدم همکاری با مقامات فاسد با خطر اخراج، جایه‌جایی یا تنزل پست مواجه می‌شوند، تعیین سطح استاندارد خدمات قابل ارائه به شهروندان، آشنازی شهروندان به حقوق خود، ملزم کردن دستگاه‌های دولتی به تأمین رضایت ارباب رجوع، تعیین دقیق مسیر و مراحل و مدارک لازم برای انجام امور، بهروز کردن رویه‌ها و روش‌های اداری، کوتاه کردن و ارزیابی مستمر روش‌های انجام کار در دستگاه‌های دولتی، در دسترس قرار دادن اطلاعات مربوط به قوانین و مقررات، کاهش قدرت انحصاری کارکنان دولت، تخصص کردن خدمات اداری و ارتقای اطلاعات شغلی کارکنان از طریق آموزش‌های مستمر شغلی، جایگزینی

- شاپیته‌سالاری به جای تبارگماری و رابطه‌بازی و کارآمد کردن نظام تشویق و تنبیه (ارزشیابی) در کلیه سطوح سازمانی و مدیریتی؛
- در راستای پیشگیری از فساد اداری می‌توان از تأمین سطح شایسته‌ای از استانداردهای زندگی برای مستخدمان دولت از طریق بهبود وضعیت حقوق کارکنان دولت و برقراری تعادل میان درآمدها و هزینه‌های زندگی آنان نام برد؛
 - برقراری نظام تأمین اجتماعی کارآمد و ایجاد افق روشنی از زندگی در دوران بازنیستگی برای مدیران و کارکنان در راستای پیشگیری از ارتکاب ویژه‌خواهی (رانت)، رابطه‌مداری (بذل و بخشش بیت‌المال و مسئولیت‌ها)، رشوه‌گیری، اختلاس و...؛
 - اعمال نظارت مخفیانه در امور کلی و جزئی و حسابرسی مستمر بر مشاغل و بخش‌های حساس مستعد فساد (فساد پذیر)؛
 - شفاف و آزادسازی جریان اطلاعات و تسهیل دسترسی به آن به منظور توامندسازی فرهنگ پیشگیری از ارتکاب فساد شهروندان، همچنین حفاظت و حمایت از مطبووعات و رسانه‌های مستقل، نیرومند و کارآمد در راستای افشاری اخبار فسادهای انجام گرفته، رشوه‌خواری‌ها، سوءاستفاده‌ها و سایر مصادیق فساد؛
 - تعیین متصدیان مشاغل و پست‌های حساس دولتی و سازمانی با رعایت اصل شایسته‌سالاری و از طریق انتخابات به جای انتصابات و الزام آنها به پاسخگویی به مردم و افکار عمومی پیرامون عملکرد آنها با توجه به نظامنامه اخلاقی سازمان به عنوان عاملی قدرتمند در پیشگیری از فساد اداری.

فهرست منابع

- ابрош، ر. (۱۳۹۳). راهبردهای ارتقای سلامت اداری در سیره حضرت علی (ع)، *فصلنامه نظارت و پژوهشی*، ۸(۲۸)، ۶۰-۴۱.
- ابوالقاسمی، م.، قهرمانی، م. (۱۳۹۴). تخلفات، فساد و سلامت اداری در قوانین و مقررات جمهوری اسلامی/ ایران. تهران: انتشارات فکرسازان.
- احمدی، م.ر. (۱۳۹۴). نگاهی به وجودان کاری و فرهنگ سازمانی با رویکرد دینی. (چاپ اول). تهران: انتشارات زمزم هدایت.
- حسنی، ع.، شمس، ع. (۱۳۹۱). بررسی راهکارهای مبارزه با فساد اداری بر اساس ارزش‌های اسلامی. *فصلنامه اسلام و پژوهش‌های مدیریتی*، ۲(۱)، ۱۰۴-۸۱.

خامنه‌ای، س.ع. (۱۳۸۵). بیانات در دیدار مسئولان اقتصادی و دست‌اندرکاران اجرای اصل ۴۴ قانون اساسی، ۳۰ بهمن ماه.

خامنه‌ای، س.ع. (۱۳۸۰). فرمان هشت‌ماده‌ای به سران قوا درباره مبارزه با مفاسد اقتصادی، ۱۰ اردیبهشت ماه.

خدمتی، ا. (۱۳۸۴). سیره حضرت علی(ع) در مبارزه با فساد اداری. *فصلنامه روش‌شناسی علوم انسانی*، ۲۴-۴۳، (۴۵).

خسروآبادی، ح. ر.، رضایی منش، ب. (۱۳۹۴). طراحی الگوی تصمیم‌گیری اخلاقی مدیران مبتنی بر آموزه‌های نهج‌البلاغه، پژوهشنامه نهج‌البلاغه، ۳ (۱۱)، ۴۳-۲۸.

دلشداد تهرانی، م. (۱۳۹۵). دوره آموزشی روش‌شناسی در نهج‌البلاغه و متون اسلامی. تهران: دانشگاه علوم و حدیث پرديس.

شیخی، م.ح. (۱۳۹۰). عوامل مؤثر بر سلامت نظام اداری و رشد ارزش‌های اخلاقی در آن. *فصلنامه اسلام و پژوهش‌های مدیریتی*، ۱ (۲)، ۱۲۶-۹۹.

فرج‌پور، م. (۱۳۸۱). موانع توسعه؛ بررسی فقر، تبعیض و فساد. تهران: خدمات فرهنگی رسا.

کیا، ف. (۱۳۸۹). بررسی رابطه بین فرهنگ سازمانی و فساد اداری. پایان‌نامه کارشناسی ارشد، دانشگاه پیام نور، دانشکده مدیریت و حسابداری.

محمدی، م. گلوردی، م. (۱۳۹۲). مؤلفه‌های اخلاق حرفه‌ای در سازمان با الگو گرفتن از مبانی دینی. *دوفصلنامه علمی - تخصصی اسلام و مدیریت*، ۲ (۳)، ۷۳-۵۵.

معدنچیان، ا. (۱۳۸۲). مبارزه با فساد اداری. تهران: پژوهشکده امام خمینی (ره).

Abarvash, R. (2014). Strategies for promotion of public health in the course of Imam Ali (AS). *Monitoring and Inspection Chapter*, 8 (28), 41-60. (in Persian)

Abolqasemi, M., Ghahramani, M. (2015). *Violations, Corruption and Administrative Health in the Islamic Republic of Iran Laws and Regulations*. Tehran: Farkasazan Publications. (in Persian)

Ahmadi, M.R. (2015). *A look at organizational conscience and organizational culture with a religious approach*. (First Edition). Tehran: Zamzam Hidayat Publishing. (in Persian)

Alatza's, S. H. (2006). The autonomous, the universal and the future of sociology. *Current Sociology*, 54(1), 7-23.

Antonakas, P.N., Konstantopoulos, N. & Seimenis, I. (2014). Human Resource Management's role in the public sector and the level of corruption: The case of Greek Tax Administration. *Procedia - Social and Behavioral Sciences*, 148, 455 – 462.

- Delshad Tehrani, M. (2016). *Methodological training course in Nahj al-Balagh and Islamic texts*. Tehran: University of Science and Hadith of Pardis. (in Persian)
- Farajpour, M. (2002). *Obstacles to Development; Examine Poverty, Discrimination and Corruption*. Tehran: Rasa Cultural Services. (in Persian)
- Hassani, A., Shams, A.S. (2012). Examining Anti-Corruption Strategies Based on Islamic Values. *Islamic Dialogue and Management Research*, 2 (1), 104-81. (in Persian)
- Khamenei, S. A. (2006). *Statement in the meeting of economic officials and executives on the implementation of Article 44 of the Constitution*, Feb. 30. (in Persian)
- Khamenei, S. A. (2001). *Decree of the Heads of State on Fighting Economic Corruption*, May 10, May. (in Persian)
- Khedmati, A. (2005). The course of Imam Ali (AS) in the fight against corruption. *Methodology of Humanities*, (45), 43-24. (in Persian)
- Kia, F. (2010). *Investigating the Relationship between Organizational Culture and Corruption*. Master's Thesis, Payam Noor University, School of Management and Accounting. (in Persian)
- Khosrow Abadi, H. R., Rezaee Manesh, B. (2015). Designing the Ethical Decisionmaking Model for Managers Based on the Nahj Bolbagh's Teachings. *Nahj Bolbagh Research Center*, 3 (11), 28-43. (in Persian)
- Madanchian, A. (2003). Fighting Corruption. Tehran: Imam Khomeini Research Center (RA). (in Persian)
- Mbaku, J. M. (2008). Corruption clean ups in Africa: Lessons from public choice. *Journal of Asia and African studies*, 43(4), 427-456.
- Mohammadi, M., Gol Verdi, M. (2013). The Components of Professional Ethics in the Organization, Using Template from Religious Foundations. *Two Special Issues of Islam and Management*, 2 (3), 55-73. (in Persian)
- Schultz, D. & Khachik, H. (2015). Combating corruption: The development of whistleblowing laws in the United States, Europe, and Armenia. *International Comparative Jurisprudence*, 1(2), 87-97.
- Scott, J. (1972). *Comparative political corruption*. Prentice Hall, Inc.
- Sheikhi, M. H. (2011). The factors affecting the health of the administrative system and the development of ethical values in it. *Islamic Dialogue and Management Research*, 1 (2), 126-99. (in Persian)
- Sutherland, E. H. (1949). *White collar crime*. New York: Dryden Press.
- Yahya, K.K., Yean, T.F., Johari, J. & Saad, N. (2015). The Perception of Gen Y on Organizational Culture, Religiosity and Corruption in Malaysian Public Organizations. *Procardia Economics and Finance*, 31, 251 – 261.